

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курас Олени Степанівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 22 Закону України „Про захист прав споживачів“

м. К и ї в
19 березня 2020 року
№ 66-3(II)/2020

Справа № 3-47/2020(86/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курас Олени Степанівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 22 Закону України „Про захист прав споживачів“ від 12 травня 1991 року № 1023–XII (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 30, ст. 379) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Курас О.С. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині четвертій статті 42 Конституції України (конституційність) положення частини третьої статті 22 Закону України „Про захист прав споживачів“ від 12 травня 1991 року № 1023–ХІІ зі змінами (далі – Закон), згідно з яким споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов’язані з порушенням їх прав.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що на підставі оспорюваного положення Закону від сплати судового збору за подання позовів, апеляційної/касаційної скарг у спорах, які виникають з кредитних правовідносин, звільняються споживачі банківських послуг „не тільки тоді, коли споживачі звертаються до фінансової установи з позовом за захист своїх прав споживача, але й тоді, коли ними захищають свої права споживача при заявленні до них позову фінансовою установою, зокрема коли споживачі оскаржують заочне рішення суду першої інстанції або подають апеляційну чи касаційну скаргу на оскарження рішення суду“.

Курас О.С. стверджує, що внаслідок застосування судами положення частини третьої статті 22 Закону у її справі вона як споживач банківських послуг не була звільнена від сплати судового збору за подання апеляційної скарги на рішення суду першої інстанції, яке ухвалене за позовом банку про стягнення заборгованості. На думку автора клопотання, це призвело до порушення його права як споживача банківських послуг, які не можуть бути знівельовані лише через те, що він не звернувся „з позовом до кредитодавця у суді першої інстанції“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Курас О.С. цитує положення Конституції України, нормативно-правових актів, посилається на Рішення Конституційного Суду України від 10 листопада 2011 року № 15-рп/2011, наводить судові рішення, у тому числі і у своїй справі, зокрема рішення Білозерського районного суду Херсонської області від 15 лютого

2019 року, ухвали Херсонського апеляційного суду від 11 вересня 2019 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду від 23 грудня 2019 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (частина перша статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, зокрема, передбаченим, статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Курас О.С., стверджуючи про невідповідність Конституції України положення частини третьої статті 22 Закону, викладає власне розуміння цього положення та фактично висловлює незгоду з ухваленими у її справі судовими рішеннями, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Закону згідно з пунктом 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, з аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що у розумінні положень абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ суб'єктом права на конституційну скаргу є Курас О.С., адвокат Склярів М.С. зазначений як її представник. Однак у конституційній скарзі Курас О.С. містяться твердження і

щодо порушення прав її представника та його підпис, що вказує на невідповідність зазначеної конституційної скарги у цій частині абзацу першому частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курас Олени Степанівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 22 Закону України „Про захист прав споживачів“ від 12 травня 1991 року № 1023–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**